

- Αρ. 33.
1. Η θεοίστικος ἐν Αἰδην. Περὶ τῆς ἐν τῷ Πρωτάρῳ δαείμαντος τούτου εἰπόντος "Ἄγιοντας". Λειτουργεῖς εἰπόντος περὶ τοῦ ἐν Καρπαθίᾳ, ἐν τῷ καλλίῳ Ἀδεν γενομένος δαείμαντος.
2. Διηγμούς μερικῶν ἔγχωμάτων περὶ τῆς σεβασμίας εἰπόντος εἴτε Κυρίας Θεοτόκου, "Ἄγιοντας", ἀναγνωσμόμενον ἢ τῷ περιώνυμῳ τοῦ Περιάτου ναῷ την Διερέαν τῆς Σκανδινησίαν (ἔξημετέρου γνώμην).
- * 4. Περὶ τοῦ "Ἄγιοντας" καὶ τῆς εἰπομένης ήρθε τοῦ 96 μισθίου τοῦ Λοχαρίου τοῦ XVII, σ. 171-174).
5. "Περὶ τοῦ "Ἄγιοντας" καὶ τῆς εἰπομένου τοῦ ἵψη τοῦ τοῦ μακεδονικοῦ οὐρανού τοῦ βεβαίου Περιάτη, οὗτος λεγομένος ταχύτερον ἐν τῇ επικυρωτικότητι" (αὐτ. σ. 175-176).
6. Περὶ τῆς λεπταιας τῆς εἰπομένος "Άγιοντας", Κυρίλλου Κοζάρου γνωμονικούς ἔγκριτέρους γνώμην
- * 3. "Τοιαν τοῦ δυνπόλου, υπόμνημα περὶ τοῦ δαείμαντος τοῦ γενομένος ναό τοῦ αρχαγγέλου Γαβρίηλ τοῦ ορθού ὄπει τοῦ Αἰδην οἰκοτερού τοῦ αρχαγγέλου τοῦ οἵρου τοῦ Άγιοντας".
 (Τιμ. 9 παροντος λεπταγού τοῦ XVIII αιώνος, σ. 65-728. Λαζαρίδης παραγ. τ. 1, σ. 32. αρχεία της Επαρχίας Ρεθύμνης)

Η Γεωργίου ο Άγιος. Περὶ τῆς ἐν τῷ Καρπείῳ θαυματουργοῦ εἰρόνος "Ἄγρον ἔστιν."
Χετκαιρεψίς ἐντεοληπτικοῦ ἐν Καρπείῳ γενομένου ταύματος ἐν
τῷ καττακτίῳ Αδριανού.

«Τὸν υπερφύσιον τούτον γερόντος ταύματαν ὀρχάγγελος ταῖς
 βριτὶ καὶ πεντάχοντα εἶναι εἰς τὸν άργυρόν. Οὐρανοῦ δὲ τοῦτον εἴσι τοι κατέλι-
 ον οὐχί μακράν τῶν Καρπίων κατέβησεν. Τόντον διπολύμανον διοικη-
 τούσιν εἴσι τοῦ Ταραχώπατος ἡπάτην πόλιν, κατακαταστήσαντες
 οπιστρίψιν ἀνθρώπους (Σεραίν) τοῦ ἀγρού οὐδέποτε εἰς μεράνια λαού-
 κων, ἐνθαττλεῖσθαι Κελλία σιδηροποιίδρυσται. Κατά τὸ 980... ἔτος,
 διπότε ουρανίτεροι καὶ σὲ τὴν Κυνηγόλειαν θαυμάτος τοῦ ιδύτοντος τὴν Μα-
 μῆλην πόλιν δοίους Γίθυριους τούτους, μαζὶ τοῖς απολελειασθείσιν Κυνηγό-
 λειοις Βασιλείοις τοῦ αὐτοδέληματος τῶν Παραφυροχειμώνιων παλαιομένων, τοῖς
 Ρωμιανοῖς καὶ ἐπιστριαρχοῖς Νικολαού χρυσοφέροις, ἐμόντανεν
 εἰς τοὺς ὄπτες τοῦ Λαζαρίου εἰς επαρτοὺς γέρων φυτῶν ζόμενοις ἐπάρεστη
 καὶ οὔποτε. Εὖν δὲ μανιτοταξίνιον ταῦτα δέρματα αὐτάνταν
 ξούτεραν τοῦ Σαββάτου γένονται· αὐτοῖς δέ μετελθεῖν εἰς τοτινω-
 τάτον (ορθόταταν οντακτικῶν παλαιομένων) μανιταρί-
 νον. Επὶ θύμηντος τῆς Κοινωσίας τῆς Θεοτοκοῦ, μαζὰ σύρρυπτον
 μετ' ὅλην αἰσεντίνην πασσάντα εἰπισημάνετοι μοναχοῖς καθό-
 τι εἴκαστον Σαββάτον ξούτεραν ἐπελέγετο οἰκονομία. Προφετεῖς
 λοιπόν τῷ μυστητῷ αὐτού, μαζανάρηστον καὶ οὐτος τὸν οἰκολογί-
 ον αἰπήται.

«Τύπος δέ τοῦ μεσονεκτίου ὁ ὀρχάγγελος ταύτην μεσαμορφώσει
 εἰς μητρούν πόχιστην μέτρην ταυτότατην (ναΐκρατην τοντύραν
 τοῦ μεττίοντος τεττάν). Πάραντα δισκιώφαντος τοῦ ἀστερίου την ακο-
 λουθίαν των αὐτοῖς Σαρκοτεμνητών τριπάνειον? ήτεν εἰς τοντύριον ὁ θύμη-
 φοντικόν πεντάχοντα ὀρχάγγελος μονεματαράκητον τοντόνταντες εἰς σύρρει-

1. Τύπος. Νέον εἰπόρον αὐτούνταν τὸν Μαραρολόγον Κ. Δομινίκον σελ. 223, ἔως
 Αθήν. 1856.

ἕντες μέχρι τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἔντοσθεν.

“Τούτον τοῦ προτάντου τοῦ Κυρίου τὴν μέραν ἀναστάσεως ἀπόφεροι πρήτοροι να τῷ αὐλαῖον ἐμπροσθετούσιν εἰς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου τῆς ἐλεούσας, τοῦτο τὸ θεῖον οὐκαλούσθαι. Φθάσαντες δὲ τοῦ προτάντου εἰς τὸν παλινόν τύμπανον Τιμὴν τημιατέρων τῶν Υερουλίμης” Ὅμηρος
νοεῖ κατ' ἀρχάς τοῦ ὄρδουν αἰώνιον εἴποντας ὅτι τέ ἀναστάσεως ἕρω^τορόφος. Κορινθία. “Ἐν τῷ μετατοῖν φέρει ἐνεργεών ὁ ἐνοχημένος
εἰσετι μοναχοῦ Ὀρχαγγέλος πανικόφυτον. Οὗτον αρχιμ. ἡρξόστο^τρούς «Οἶνον ἔστιν ἦν σάνθις μανατίριζεν δε την Θεοτόκον την
αξιμακάρη. οὐν καὶ τανατωμάτων καὶ μυτέρα τῶν Θεῶν τῆμα»
Καὶ επονταίται τὸν γνωστὸν Ὅμηρον «Τιμὴν τημιατέρων” Καὶ
μέχρι τέλους «Σεμειώθηνται γένεταιν».

“Οὐεν εἴ τοι τοῖς εὐχαριστήσεις ὁ προτάντου παρουσιαλεῖ εν^τ
θέρμως μνεῖται τοῦ αἰνάριων τῆς στολούσιας τὸν μήνην μητέραν
εἰσετι πατέρον Ὀρχαγγέλον, μηδεὶς δέ τοι μηδὲν εὐαρεστήντη καὶ
μράψῃ τὸν Ὅμηρον τούτον, αὐτὸν εἰσέρου δέ αὐτός μάλιστα καὶ φάλλο^τ
αὐτον, εργάμενόν τον οὐτε την Κυρίαν Θεοτόκον. Κελεύσαντες δέ
τον Ὀρχαγγέλον, μηδα προστομιούσαι αὐτῷ χάρτην καὶ μράψι^τ
δε, οπως εκπληρωθῇ τὸ πόθον μενον, οὐτε γέμνητη εὑρεῖν ὁ προτάντο^τ
κός, οὐτε μεταπονθῆσθαι εἴρηνα νό εὑρη περιφερόμενος ἕντες τον
κατήλιον τον ματιάνθινων τῆς πονητιστικῆς. Βλέποντες δέ τοι τοῖς
τοῦ Επιταξτικοῦ καὶ κελεύσαντος πάλιν, οπως εἰ σύντητη προσκο^τ
μονται αὐτῷ πλάκα, τοῦτο εἰσίναι κατενεψυχόντος ξένωθεν. εντῇ αὐ^τ
τῇ ἐφερε τῷ Ὀρχαγγέλῳ τοιστὸν αὐτῷ. Παρόντας λοιπὸν δε εἰσετι α^τ
γνωστος τῷ μοναχῷ Ὀρχαγγέλος ἡρξόστρος μράψει εν τῷ πλακί με τὸν
τιμοτον οὐτετωλον ματιελαβόντα συντρίψα. Ο δέ διέκαντος αὐτὸν το^τ
σύντον ἐβυθίσας λεπτέως, ποτε ἐφεινότος μοτὸν αὐλαῖς τοχαρά^τ
γραφα, ματέσσον εὐχόλως εἰχαράχθισαν ταύραμάτα. εἰς τὴν

οὐκτράς πλακίδος, μόνον να την εἴπεσσον εἰς οὐρανὸν ἅρτι αφωθέν, σπώς δια-
ραγμήτικός λαζός τοπάλης ἔωρα ταῦτα τοῦ Θεοῦ γραφέοις αὐτοὺς τὸν
εἵματον δάκτυλον καιτιαῖς δοθείσας τῷ Μανῶ Τέκνα ἐντοῖς εἰς ταῦ-
τα πλακίδα ταῖς εἰς τὴν συνήθειαν παρατηρούσας φυλακούσσας εἰς πολιτείαν
την.

— « Οὐτοτελείωτας... δέ το : ἀρχάρχειος πανποθεοφρελας...
τῷ θυσιαστικῷ, μη εἰσθε ἐξῆγοι οὐτοι καὶ πάντες οἱ παναρχοῦ ὄρθι-
βούσιοι τοιστοι τρόπως φάλλιατ, πάραυτα διέσαται ἐνενέτο. Τότε
οἱ τοτε εὐπληκτοι γερουσεος θυσιαστικοῖς μίσται τῷ αὐτοῦ
εργάτεσσιν αἱρεῖσθαι, εἰς ἀλλού δέ μίσται αὐτοστηρεῖ εἰς τὸν ὄρθιον
μην τον ἐξαστύτων τον τόντον μοναχοῦ ἐννόστεν, οὐτοι εὐθυμως
ενεισιγγέθειν δὲν οὐτοι, ἀταχών αὐτοῦ ἀρχάρχειος Γαβριήλ, τοις εἰς εποφέ-
λιας τοῦ Θεοῦ ναυμάτης προσφορᾶσσον ἐμπρηστον εἰς ἀρχήταν
πάλαιτος Θεοτόκου σύλληψιν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς στείρας Κανέλη, τῆς
γινανούσσας προβεβηκότος τονήν την καταληγειν. Ή το αὐτός ὁ Γαβρι-
ήλ ὁ εὐτόπτης εἰταν παραχαλαύν αὐτον/ μας αἴτιοπάσσας εἰς τὸν ἀρ-
ματικὸν τὸν γραμμένον εἰσηγησεν εἰς τὰς αὔρας τὸν Αρίων, σπουργίας ὁ
λαζίερειος εἰσηγησθειος ματτετός ετοις απαλός, ἐνθαδεις επηροσεν αὐτον επι-
εννέα ουνεχήν ετοι, τρέψων αὐτον σύροντον μας αἴγγελοντα προφτητον.
Η το αὐτός ὁ Γαβριήλ, τοις αἰνειαροῦσσας ἔργοισι ταρασσον κα-
κοχαριτωμένον, αἴσφεμονταν οὐτονιστε δεινομίχαριν εἰταν αὐτῇ «
Χαῖρε μεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετά σου.»¹ Δι' ὃ σύναρπ-
τει εαυτον) εὐλογητωμέτοις τὸν ἄλλων προσώπουν. Η το αὐτός
εἰς ἄρρενας, τοις φανετούσας σιναρετούσηρι την παρθένον! μονα-
χοί εἶναι σε τοές περι λαζαρά στροφούσεως αὐτοῖς διαλογούσσαν εἰπο-
αὐτῷ. « Καὶ γάρ εἰσειν γεννήσεν εἰς Πνεύματος εῖσαι σεμνούς. »² Ετι δέ
αυτοι αὐτοῖς την παρθένον εἰποντος πρότερον ματα τὸν θιαρρελιον
αὐτῷ. « Τίως ξεταποιοι τούτο, εἶτε ἄνδρα οὐ πινωμώ; »³ αιμηρίται αὐτῷ

¹ Λουκ. α' 28. ² Μαρτ. α' 20. ³ Λουκ. α' 35

«Πνέωνας ἀνον ἐπελάσσεται ἐπί σέ ποιησάμενος φίστος ἐποκιασθε-
σσοι γέγονται.¹ Τοιουτορόποτας ἐπιζητώμενος οὐ λόγῳ θύεται αὐτή, οὐδὲ προέπεινό
προφέντης τοιούτος Παρθενοφέντης προστρέψει τοιούτος.² Οὐτος δὲ πολὺ ποιητήρα
ἐρχεται ναθέον τεττέπερι τῆς αἰετοπαρθενίας αὐτῆς σφραγίδα ἐπικα-
τέν τηγανωτή τοιούτη προφέντης προστρέψει τοιούτος Παρθενοφέντης.³ Ηδύτηρα
τοῦ νόν μυστικοφίστη με πλάσαι αἱ γνωσταῖς,⁴ πράγμα τοῦ διποίου προσ-
πικού μανίου ἐναφέντησθε τοιούτος Ταύρινος Γαβρίηλ τῷ μυναχῷ λέγει! αὐτῇ, ηνα φάγε-
τε οὐτῶν οὐλοὶ οἱ ὄρθροι τοιούτων τοιούτων προστελέχειν
Κυριαν Θεοσόντων, διότε οὐ κατίν τοιούτων αἴρεσθαι τοιούτων ἐργάμια.

«Ἐν δέ τῷ μετεπάντι ἐπίστρεψεν τοῖς προφέντες σεβασμοῖς
γέροντες ἐν τῆς ἀρχοντικασταὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ Κελλιον ἀκούει τὸν προ-
κατικόν τους φάλλοντα μετὰ οπουδήλων τούτους τοιούτους ὅπερ
ὁ Οὔργελος οὐδῶν τερασσίως ἀπέδειξεν! Ιδών μάλιστα καὶ τοῦ τοιούτου σφρελο-
χαράκτα γράμματος ἔχονταν πλόκοις εἰκοσατετούς χειρόμενος διά
το τοιούτος Ταύρινος αὐτοστριψίη μετεῖ τοῦ πιπεριτοῦ φεροντος τοιούτους
τοιούτους μεταφέροντας καὶ εἰπλήξεως εἰς τοπρωτάτους ματείτετοντος τοιούτους
πιπεριερῶν πλάνων ταύρων μεταπιπεριτοῦ παρελθούσων βόσπεραν
τῷ τε τίτιν τοῦ Αἵραν Θρόνου ὡς ματιτοῖτες Κοινῆς Συνάξεως λοιποῖς
γέροντος. Πάραντας δέ οὗτοι αἰτίαν τε δοξάσαντες τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐνός
μην μεταφέρουσιν οὐαρίανταίνων, αὖτε ματιτούσινται εἰς
τοῦ μηνού μετέπειτας κελλιον τεττέπερι τοῦ θεοσόντος, ἐπιπροστεντῆς
πιποταὶ ἐξεργωθῆντος αρχαργελίνος οὐσούμηνος εἰς τοπρωτάτους. οὐδὲ τοιούτους
εἰπεριτόντων γεωμετρίαν εἰς τοποθετεῖ τοῦ ἀριθμοῦ Τριπέτηντοντος εἰτοίς
τοῦ αἵραν Βασιλιάτος ἵερον οὐδραντον, ὃπου ὄρθασται μέχρι οὐρανού,
θεωρούμενον μένονταν ἐρέσσιαν πάντας τοῦ εἴρηνος Θρόνος οὗτος, ὡς προφέν-
τη θαυματουργός. εἰκὼν μπάρχουσα. Δι' ὅπερις γνωστήν τοιούτων
εἰκόνοι σφραγίδες τοῦ εἰκοσιτέρην μονίνονταστερούς περιστάντος εἰνι-
μηντροφάρια τυπωμένης δεοποστούσην, δεοπιτοριστήν ή αὖτις μάντη-

¹ Λουκ. α', 35. ² Μαρτ. α', 23. (in loc. Ησαΐου 2, 14: "Ιδού η θαρδένας ἐν γαστρὶ λιγύ-
ζει καὶ ταΐζει τὸν τούτον τὸν οὐρανόν αὐτὸν γραμμούντι".) ³ Λουκ. α', 48.

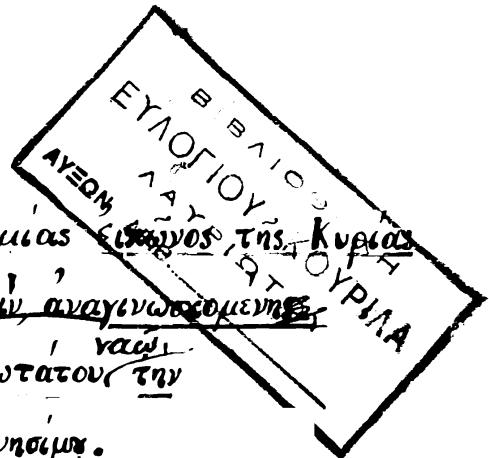
παντότιν αναλόγως τού εἰδούς ημέρας πάντα μεταμένεται πολλοί και
ναυτ.

«Τούτων οὐας ἔχονται μηνούμενοι καὶ ἡμέτεροι δέρχεται
λον Γαβριήλ, οὗτος ὁ παῖδας μου, ἐνοστὴν στὸ δέρχοντος ὁ ἀνθεος ἡριολογος
προφείς διασκονιτής καὶ χαροπός εἰτε πατέρας εἰτε πατέρας εἰτε
τέλος, οἰτοκαλύφαντας τὸν δεομπορίον τῆς πόλεως τῷ ἀσκεπτήτε
καὶ τῆν, οἰτοκαλύφθηκεν καὶ ἡμέτερη πρὸ αὐτῆς. Ποιόνων
τενίκαρδαν τὴν πόλιν δέρχοντα πρότερον κατέσπαλλε ερυθρόντα διά
τη μελέτην τὴν αριών Γραφῶν, τὴν ιερήν συγγραφηματικήν καὶ
λοιπήν τοιούτην καὶ εῆ βούτείρας τοῦ ἀρχαρχελίου δοκεῖ-
λον εἰνοχύδημοι χαράζαντες εἰς τον αρρόν τοντον αὐτού πηγὰ
βαθέως ἐριώνα καὶ μεσά τῆς ἐκκινούσας λεποντεν: Καχά-
ρε οἶην θρεψαντες δεκαδιότον χαῖρε ἔριψη λατέ καὶ μένα
ταρπλεῖτε: χαῖρε σάχειραστε λιμνή, μόρνα γέφυρας μεσά
ρησοις θυμοτούς πρότινα σιώνον ζώνων: χαῖρε σινπατε Κέρω,
ἡ απειράνδρως τελούσσα την ουτηρίαν την φυχήν την τη (Παρα-
γγελτική Ηλ. Α' Ηχογρίτων μαθητικού Κυριακού θρησκευτικού).”

Οὕτω περίσσους ἔχει τό οὖνδες ονταζόμενον, ὅπερ τελεταῖον ἐσθόντη,
ιδού ἄρα. Ειδυτέον Αερογή: “Μνεία σερι Καρυάν Άγιον Όρους. Λειτορε-
ριης ιδεούς σερι τοῦτον ἔοιν”. Έν τέτει η σινλούδα την εγρίσει την
ιερᾶς Κοινωνίας τη σερι την πασσάρην ἀρχαρχελίου την την” [Αθίναι] 193.
σ. 12 - 16. · απονατίσσησα μετρόν την φράσην τη γραφειανα
οράμενα.

Την ἀρχαιοτέρην γνωστικήν είναι ο της Σοι Συγράφου¹ τοῦ XVIII, φ. 65^ο
ἡ 6: “Ισούντοντον δυντόντοντον, Συσσημα περὶ τον δαιμόνος τοῦ γενερίου ιδού τον
ἀρχαρχελίου Γαβριήλ ἐνδέδητον Ορε τοῦ Ήδο οὐσιαστού τοῦ ἀρχαρχελίου την την
“Ἄξιον είσαι” (Λόγιατρον ματαλ. Α, σ. 32). Οὐτά σαρα λεγατη εὔρισκε, ὅτε ο
ιε λέν αἰδεργήν την γεννήσιν τοῦ ἄργ. Παναγιετέρονος Βανδήτης, ἴρροτάνονος γεννήσι-
την ιεράς Συνάξεως τοῦ Πρωτάρου ουτιστας την 1838 την “Απολογούστον” εν τῇ ἀνα-
πόσα, ουτιστείριστε την αὐτό τοῦ έτος 1548 γραφειν ιδού τον χρυσανθετον Πειτα
τη Καρυάς Τερραφέρη μητρίου (Θυνταλγίσσιοντην, ὅπερ εὔρισκεται την την πειτα
της την μεγάλους τοῦ.. Νινοδήμου Αγιορέτου τη τοῦ Κ. Δουκιτην” (εο Ι. άιντ. σ. 5)

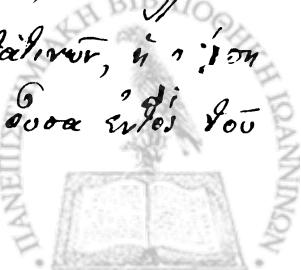
1 Ο εἰεῖσθαις άγρουν, δη το δυντόντοντον, είναι προσωρινών ἔργων γει περιβάσιον, ον-
ματική την τηλα (μετ' αρχήν ουματικήν) την αποκολλήσιν πει τα δυοις.

2. Διήγησις μετ' ἔργων περὶ τῆς σεβασμίας εἰς τὸν Κύριον Θεοτόκον, Πρωταπτίστην. Ἄξιον ἐστιν ἀναγνωσθεῖν
ἐν τῷ περιενυμῷ τοῦ Πρωτάτου την
Δευτέρων τῆς Διακονικότητος.

Βιδόγρανον πάτερ.

Ωσόορ χαρμόσουντος εἴραι οὐ σφρόνος ημέρα, Σεβασμοί Πατέρες ιαί
 Ἀδερποί! ὡσόορ θεροντικοί καὶ ποσμοσωθήριοι θεάρχει, οὐ μητρίοι δύνη.
 καὶ πατερόπολος ἕρδη! ὡσόορ ζευγορά! ὡσόορ ἐνδοζος καὶ σεριφανε-
 σθάντι γνωρίζεις οὐ σκεπτική πανήγυρις θεών Αραγάνων. Ιοῦ Κύριον μας! Ταύ-
 λιον ξαρά, νοσοβάίνεις κάθιστας οὐ περ χαρά. Οὐ τούτοις γαρ, φνοίρ οὐ γρυπούς
 ίνοσος, σαύτης οὐφονατικούς, καὶ χαρνόσταις οὐκοῦ οὐ περδία, καὶ θεών χαράς
 οὐκοῦ οὐδεῖς αἱρει αφέμεν. Οὐ μόνον δέ σια τοι Αραγάντα νιότ, σρίσει
 ναὶ χαρώδεις καὶ ναὶ σανηγυρίσωμεν σύμπερον, ἀλλά καὶ σια τοι θεών Αραγάνων
 Μηδέρα, καὶ σια ταὶ θεῶν παθογείων, θητεῖς δι εὐθέως θριακύμια. Φρει θούτων μα-
 γοι, μούρτες, εὔχομεν χρέος μονότονον ναὶ σανηγυρίσωμεν σύμπερον, καὶ ταὶ ιητεγού-
 μενοις θεών Αραγάνταις, καὶ σρόσοροιν. Ιοντούσας. αὐτοῖς καὶ Δαυρατούργον
 εἰνότος, μαδόντι αὐτοῖς. Είναι οὐ μονήν προσάλις. καὶ ἐσφρέδος σαύτερν θεών επικα-
 λουμένων θεών Πανάγιοις ὄντοι, εὔχομεν χρέος ιδιαίτερον ημέντος εἴταιρέως οὐ εἰ-
 θη Σαΐτη θεών Καρων, καὶ θριγύρων, μαλονούτες, ναὶ συγχαίρωμεν, καὶ ναὶ
 πανηγυρίσωμεν βασιρώς μετρόβον θεού. Ιοντούσοις ταύτης ἕρδην, καὶ
 ναὶ ιητεγούμενοις θραδύμας θεών Αραγάνταις θεών Δαυρατούργον καὶ Σεβασμίας
 αὐτοῖς εἰνότος. Διατί οὐ παναγοτος αὐτοῖς θεών, οὐδὲ αρχαίνοντος, καὶ σαγανά-
 χρόνον, οὐδὲν θεών μαντημα θεών Καρων, οὐδέτερα θεών Πρωταπτίστην, οὐδὲν
 καὶ σροτασία θεών πάρις Κρήτην. Θερ καὶ ιηδρονιασμένην θεών εἴδεις θεών

Βιβλίος Υαυλίου προνύμιου θεοτόκου ράσι της οποίας είσιν τοις αραρατίοις
άιώνας. Καὶ ἐγένεται εὐχή εἰς τοῦ πατέρα μανία, καὶ δέξεται εὐχής εἰς τοῦ μητήρα
ταῖς εργασίσις χάριτας καὶ εὐφανσίας τοῦ ιερού Ιησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἀγαγάνθη, εἰς
τοὺς βασιλεῖς, τὸν αποστόλον ἀντὶ μετεπαστίας· καὶ σωτηρίαν τοῦ Ιησοῦ, θεοῦ
Μωυσέως ἔσται καὶ ταῖνας ταῦπατα σαπράτζα εὐτέλεια· διὸ Ιησοῦς εἰς αὐτὸν τὸν
οὐαφόνον καὶ ἐνοικίοντι χαρίτος Ιησοῦ Διοκτήτος. Θέλετε να μάθετε ἄγανθοι
τὰ ταῦπατα οὓς οὐκ οὐδεποτὲ Ιησοῦς έκπονει κατά διαφόρους καρπούς
ἐνηγγέλτε; „Δικούσατε“;

Κατά τοὺς χρόνους θεοῦ εὐορθοὺς Βασιλίους Βασιλίου θεοῦ Πατρόρογεννου, εἰς τὴν
Σταυροπόλιν τὸν θεοτόκον: 980: εἰς τὸν θεοτόκον Ιησοῦ τέρας τοῦ
θεοῦ Σταυροπόλεως εἰς τῷ Λαΐσσῳ θεοῦ Αἵδηρ (ποιητής) καρουμένου εἰς τὸ
Κεχρίον θεοῦ ἐπόργυλη, θεούμενον Ιησοῦ Κυρίας Διολίου Ιησοῦ Κοιμήσεως, τοῦ ιερού
μαστόν, Αἴγιον γένεται. Εὐαγγίεις είναι τέρατας τεραπόναρχος μετά τοσαντάρων.
Αεριδῶν δὲ μιαρούς φοράς οἱ τέρατας εἰς τὸν Σταυρόν θεοῦ Πατρόλου, οὐκονο
τὸν Αγρυπνίαν κατά τούς οὐρανούς. Εἴδετο τοιούτους εἰς τὸ Κεχρίον αἰνόντες τοῦ θεού
Γαλανίου του να μάθει. Ιησοῦς Αἴγιον τοτίνας αὐτοῖς γάνδας μακράργενος τοῦ Διολίου, Ιησοῦς
αεριανούριος καὶ αναρμάνης καὶ μηδέπα θεοῦ θεοῦ μηνέτ. Οὐδὲ τελείωμα
οὐδὲ τοιούτοις αναντίστητος οὐποτερεύειν. Εραθίαντος δὲ τοπίου τοῦ θεού
Γαλανίου του, αρχιοντες εὐείνας καὶ εδίνηντες αὐτῷ ἀστατα τὰ γενόμενα. Οὐδὲ γηγε
νέτο κατείναντες τοῦ νύκτα τὸν οὐρανόν οἱ Αρχάγγελος Γαβριήλ τοῦ Κεχρίου, εἰς οχήματα
ζένου. καὶ οὐδὲ κατὰ τοῦ καρπού θεοῦ θεοῦ αἴρεντος καὶ οἱ σύντασις ταῖς ναγά^τ
γεννούσι τοῦ αριστούριαν. Οταν δὲ οὗτος εἰς τὸν Τιμουλέπαν, τοῦτο αρχιοντες οἱ φανό^τ
μενοις ζένος καὶ οὐφαντες εἰς τοπούντος τοῦ Διολίου τοῖς θεοῖς τοῦ Διολίου
τοῦ ανθείου οὐποτερεύειν. Ιησοῦς Αἴγιον τοτίνας. καὶ δέ τοι μηδένας, οὐαί, οὐαί τοῦ θεοῦ ταῦπατος! εὐδοὺς εἰκα^τ
πάρδοντας ταῦπατα τοῖς τοῦ οὐρανού αγένεας, μοάς τοῖς αγένεας τοῖς αγένε^τ
τοις τοῦ θεοῦ. Εἴδετο τοιούτους οἱ Αρχάγγελος τῷ τοσαντάρων, οὐδὲ εἰς τοῖς εἴδηντος να μάθει,
εἴδη τοιούτους οἱ ορθοδόξοι, καὶ εἴδετον αγένεας. Αὐτός τοτε Διολός, τοῦ μητήρος Αἴγιαν τοῖς

ερωτήσι ὑπαρχότες εἰς τὸν ἄντερ. οὐδὲ διάφορος! Σέσουν ὅπερ περίγειρεῖς εἰς τὸν γενομένην· εὔπορος γάρ ἀθανατοῦντος τοὺς μαρτύρους, τοὺς Ἀριστούρους, καὶ σάρκα τὸν ὀστέων, καὶ αἱρασίους ἀυτῶν, καὶ τὸν Δαυιδούλοντος ὕδωρ, διάτι ἡ βιβλοπαταῖαν. καὶ ὁ ἀπαριοπός δὲ σῆμαντες εἰς κανένα τοῦ Κεφαλῆρος ἀποδιάγειται, ἐπάρτιον καὶ πέντε τὸν τοῦ Κεφαλῆρος. Οὐδὲ ἐγράψισαν καταρρεψεῖς ἢ διηγατοῦ ἀυτὴν ἐγγύην διένει πούδηντος εἰς αὐτοὺς θεοῖς, οἵτινες διάτινοι σαράβαντος ὅσου τούτουντος της σαραβούντος, ταῦτα τατέρους, καὶ διάτινοι ἀδιψίαν της τούτουντος της Δεοτόνου διλαβίας.

Θάγμα γ!: ενέργησεν καὶ Ἀγία Σκηνὴ αὐτὸν Ἰησὸς Διοδόρου εἰπαντὸν εἰσῆνται, οὐδὲν τοι
πίθυνοαν θητεῖν Σεπάν Χιλαρίαν, μή πόσον τοιοῦτον. Κατὰ δὲ τὸν Βολέρου ει-
πούσαν, οἱ Πατέρες καὶ Μοναχοί Ἰησὸν Σεπάν καὶ Ζεβαρίαν Μονῆς διοί Κονγρουχονούσιαν, οὐ

ταῦτα τοῖς ἀνθρώπισι μάτε, Κύρι, τίσαις πετανεύεις, Κύριε τὸ γαῖς οὐρανὸν ταῖς
δασὶ γενναδηγένεισιν, μαδισὶ σίταισι διὰ στοχείων τοῦ πιροβόλου σκοτείνεις. Όδι
τοῦ τοῦ νῦν καὶ τοῦ τοῦ εἰρήνης Κύρι, νοοσκόπεια, ράψιν θρησκευτέοντας μὲν
τοιαύτην απεβάσιν σοισσοι, οὐδὲ ἄμεινον, οὐδὲ αἴσιον αὐτοὺς τούς μεταπεμψό-
ντος ἡμῶν. Ταῦτα δι' μητρόπολεν ταῦτας, τοπούσιαν ταῖς μετανοεί-
ταιναι λόγοι, οἷον προτερὸν δι' ἡρετούς ταῖς ταῦταις, γερόντις μετά ουρα-
πηγίνης επαρδίας. Η Εὐρωποί Κύριος ὁ θεός την τατέρων ἡμῶν, καὶ ταν-
τοῦ, καὶ δεδογαρέοντος τοῦ ὄντος καὶ τοῦ αἰώνας αγανί. Οἱ δίκαιοι τοῦ
νῦν οἰς τοινότας ἡμῖν, καὶ σάντα ταῖς εἰρασσούσῃσιν, καὶ εὐδίκας αἱ ο-
σιοον. Καὶ σάντα αἱ εὐπίστεις οὐν αἴδεις, καὶ επίματα αἴδεις τοινό-
τας ματά σάντα αἱ σωτήρεις ἡμῖν, καὶ τοῦ τοῦ Κονιζούροντος τοῖς Γερά-
νοντι ταῦτα τατέρων ἡμῶν. Οἱ εἰς αἴδεια καὶ εὐπίστεις σωτήρεις
ταῦτα αἴδεις διὰ τοῦ ακμαπλάσιας ἡμῶν. Οἱ ηγάπησιν αἴδεις εἰς εὐρεῖ-
σαντας αὐτοῖς αὐτοῖς οὖν, εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦτον εἰς αὐτούς, καὶ τοῦτον εἰς οὐρα-
πηγίαν τοῦτον. Όυδὲ οὐντικότερα, οὐδὲ τοινότερα μαδισὶ εἰ-
δεῖσθαι δι' τατέρων ἡμῶν ταῦτα τοῦτα ταῦτα, οἵτινα εἰς τοῦτα τατέρων
καὶ επίματα ταῦτα τοῦτα αὐτοῖς αὐτοῖς τοῦτα ταῦτα.

Τοιάυτα Δαυπίκορε ἐνίργοντες αὐτοῖς ταῖς πάτησ, οὐ δαυπιάτουσι οὐδὲ
τῆς Δευπίας ὑμῶν Διολόκου θύεται. Τοιάυτας οαδίτις εἰδίνοντες κατά-
τιν αὐτούσιν τὴν εαπάσσον τὴν Ἀριόπατήν τατέπων, καὶ αὐτοφόρου
την Σεπίαν οὐδῆς Διλαΐτας. Τοιάτοῦτο ὑπεῖται οὐδεούσης αὐτά οι-
νυπόν τὰ πάδυεν γνῶντες, πεί Βέρα ἔβασια κατέ την εαπογέιαν, οὐδὲ
ταῖς οαδίτις ταῖς ὄστιας εἴπαντες οἱ Σιονετάτας καὶ Σεούγγουνονοσαρό, οἱ
τέτοιοι πάδυοις ὑμῶν καὶ εαπάθησα, εἰς τὸν τούτον οὔποιον πάδυεν μετίστησαν.
Ἐνταῦτον ταῦτας καὶ ὑπεῖται εαπάτης τῆς Διολόκου ταῖς ὄστιας μετίστησαν οα-
δίτις. Οἱ φρόνιμοι αὐτοῦσι, ὅταν ἴσται ἡνταῦτα κανοί ναί οαδίτεται, πεί
αὐτοῖς δημοσίευσι καὶ αὐτοῖς οαδοποίησαι, εἰς τίγη τὸ Σεούγγουν. Παντούργος (Πα-
φρόνιμος) τούτον οοντούσιν τρεμπούγουντον, επατείνεις αὐτοῖς οαδίτεται. Εἴη καὶ-

σητεῖς. Ηγεορδας ἐγγειος θρησκευτικας ἀστοι διν τρολονορ, τους πει, διαιτησσα-
ποντας διν πατειαν της Αγιας Εινόνως Ιης, ναι ταχιδεννοντας την ιδίνοας. Τους δέ,
διαιτησσας την ιδίνοας να πεινοντας τους πατειαντας. Τους πειν ηγεορδες οπει
οποιοι ας ληπινωνται οντεπατη ιης ενδόζον ναι σαροντας πατειαν της ιης θρησκευτοποσ.
Οποιοι ας οποινινωνται πειτεγαβίας διν δαγκαλουρού ναι επειασιωτάτην
εινόνων της θρολονορ. Μηδεις φαντας αστερις, οταν ποι της οργής της θρολονορ
ουραδη. Μηδεις αστερις της εγγειος ταύτης ναι γαμοπάσ ωραγιπεις. Οποιοι
ας ισανινονται. Οποιοι ας σανγκριονται. Σε αι οποιοι μερποι ναι μεγάλοι την
πατεια της θρησκευτικας. Του οπους ας ουνανογενινωνται.

Σια τοῦτο ἀγανδόγεντος πράξεως ναι Ἀργεῖοι αἴροντες τὸν ἄστον ἡγεμόνας, οἵς οὐ-
νεογονδίουσεν εἰς τὴν Σικανίαν τῆς Θεολοίους, μετ' χαράν προνυματικούν ναὶ ὁρ-
τυπιαν γένηται, νομίζοντες ὅτι ἀργογονδόγεντος αὐτήν την θείαν πανθόβασιον
ναι διόσποντας Μαραρί, τοῦ γένους τοῖς οἰδοδοτέσσεις ναι σπάγμα ναι ὄνομα.

Γοὶ Αραοτάρια Χριστοῖ, ἀς μηγανύουμεν τὸν δοῦ αραοτάριον Μηδίπα, μέταν γε απατήσαται, ναὶ σῆπα προσορία, ναὶ τοιδικός οπέρων εἶναν κανούπια ὥντα τὰ εὐθύπαλα ὡς γέγονος ὁ Πτάγιος.,, Τα' ἀρχαία σαρῆντον! Καὶ γέγονε τὰ σαντα κανά, κανούς ὁ γάπος, κανναὶ αἱ ονδόντες· καννὶ ἡ Ἀραοτάριος τοῦ Κυπίου. Καίροι οἱ αραοτάριοι τύποι σατόπες· Καίροις οἱ ὄπαροι καὶ ἔγκη. Στιά τοῦτο αὐγούσιδος ναὶ τοῖς, Ματίπες καὶ Ἀδηρός καμπετεῖ εἴρητα προπόλεα, ναὶ γῆτε γεννὶ εὐέπετον, ἀξιάς τοῦ Χριστοῦ Αραοτάριον. Τοτὲς ναὶ οἰλαριστικόδηλε σπώλε, ουραοτάριτε ναὶ ουρυταριστικόδηλε γέγονος Χριστοῦ· τοι διάταροις θεούβιντες διάταροι, ναὶ τοῦ θριάτην καταδύοντες, ναὶ τοῦ θριάτην καταδύοντες, οὐροχειδίτικες εἰς τὸ ἐγκέντοντα γέγονον πιαν κανούπιαν γεννήτριαν, ως γέγονος ὁ Πτάγιος,, Συντάξην δὲν αὐτῷ διά τοῦ θαυμάτων εἰς τοὺς δαίταρον. Ἡντες μοιράρητες Χριστοῖς τοῦτον, οὐδὲ ναὶ γέγονες εἰς κανούδην, γεννήτριαν ορπιστικόντες. Τοιδιάτε ναὶ διύλεπον τοῖς οἱ Μοναχοὶ οἰλαριστικοί τοῦ Αγίου οχτικού τοῦ Μοναχού, ναὶ αραοτάριοτε ταῖς οπολίπας ταῖνας οὐροχέιτους, οὐρογεινοτές ταῖνας θεοῦ, ναὶ εὐνοτορ Τίγέτων ναὶ ἀρδψίδον, ναὶ γεννητότε πεντάρητον τοῦ ταντοπέτη δημητραῖτε τοῖς οαρίοις, ναὶ καόπου ναὶ καοροεπάτοπος, ναὶ αὖτον εἴρητα τὰ κανά τοῦτα, ναὶ αραοτάριτε δι' εἰς τὰ αγαθά δημητραῖτε τοῖς γεννήτριαις ταῖς άπολαταῖς. Ηθοδιάτε δοιαρίοις τοῖς θεοῖς αγαντοῖ, ναὶ ασορασιοτε ταῖνας ευαντικότε ταῖς οπώλας ταῖνας οὐροχέιτους διονύσιοτε ναὶ εἰς τὸ Αγίον Λαοδικεία, ναὶ εἰς τὸ Αγίον οχτικού τοῦ Μοναχού, διά ταὶ γένοτε πεντάρητα τοῖς επανατάταταί τοῖς γεννήτριαις, ναὶ τοῖς οἴγαστοις αρδίσιοις οπάζεις. Στιάτι, Στιάτι, οἱ διοι Χριστούδηποι, οἵτινοις τοῖς μοναδιαῖς ζωτάσοις, οἵτινοις τοῖς μοναδιαῖς εἰρητικοῖς εἰναίτοτε πεντάρητοις. Οὔποτε γέγονες ορέστει, ναὶ τοῦτα σινητέτε, ναὶ οὐροβογενεῖς, οὐροβογενεῖς πεντάρητοις, οἴγαστοις τοῖς μοναδιαῖς ζωτάσοις, ειδοῖς αρριότεροις τοῖς τούς Χριστοδιανοῖς ναὶ Μοναχοῖς, ναὶ σάγην γέγονοι.,, Αραοτάριδα τοῖς μοναδιαῖς τοῖς φόροις· οἴγαστοις αρριότεροις

της ρνοδίας δοι ωρού... Αντίδει σε ρνοδία, αγγέλη πενίτε σε θυάβισσα. Μαρτύριο
δει σε ρνοδία σε ανθρώπινον, αγγέλη σε πενίτε σε ρνοδία σε τιναγκανίδιον (ποιον σε θυά-
βισσας άσσων) Ηρόγανε θραύσας σε ανθρώπινον. Όπως μετέπρεψε ουρανός που. Μαρτύριον σε
θυάβισσον, μετέπρεψε αγράπτιας άσσων. Μάριολα δι' θιάτη σε Άγια Τελετούρην είναι.
Στοίβει μετά μετά σπρωχίστηκε. Ότιριστη σπρωχήστηκε σε τας αγίας ιησούς θα-
λασσού παράσταξα, διάνεγέτετερ είναι γυναικείας δοι ερχομού σειράς ιησούς που παρα-
ίστηκαν πρετερότητος. Κατώς το γέφυρι μετά σε λού προτού περνούσα, η γέννοα? Νιαν μετά μετά
μετά σπρωχήστηκε προτού περαστούσαν, θαύμα περίπτερος φυγάλιας, διασπορής
ταύλις σπρωχήστηκε, έως που σε πενίτε ήτην πρετερότητος άσσων περαστούσαν.

Εταί έτει διά τού τηγανός δούρον πογύ δοι εγκον, δου, Αζιορίστι, ωδε δορ
ιδηγός ναι γαγδή επιφορρέει της εγκόνος ον ασό δοι Αρχάγγελον ταβούν, ω
αυτίσμεν θίωντεν. Σταί ήστελο ναι εγκές άστρες πίνα οδοια ναι πινά
φευκή, εγκόνος εγκέντης της ιδιάς εγκόνος λουτέρεν ναι λεψοφεν. Η Αζιορίστη

ως ἀγνῶτες μακαρίζειν οἱ θεοὶ διόλοις, θνήτοις αὐτοῖς παναπάροτος ναὶ σαραφέρετον
ναὶ μητέρα τοῦ θεοῦ γένεται. Σύντοπός ἀγνῶτες ναὶ ευπίστας εὔαντι μακαρία ναὶ τὸν
γονέαν εἰς γεννατίνην. ως τοις φύσεις αὐτοῖς μακαρίον τοις θεοῖς γεννήσασα. Ηγιον
εἰς ως ἀγνῶτες μακαρίζειν οἱ θεοὶ διόλοις, θνήτοις αὐτοῖς παναπάροτος ναὶ σαραφέρετον
ναὶ μητέρα τοῦ θεοῦ γένεται. Τοιδινὴ σοίνα εμπατίριαν ναὶ μακαρίζεται, ναὶ τοὺς ἀ-
ντρας ἀνώνυμοις ἔχουν ναὶ μακαρίζουν οἵ γενεῖ, ναὶ τοῖς θνήτοις παρούσαν θνήτοις
τοῖς θνήτοις μεγάλοις. Καθάδιν τούς οροφήτευος γένουσα, τοῖς γένοις αὐτοῖς τοῦ νόμου μα-
καρίοις μεταβαταί γένεται. Εὐφενούσην ναὶ τρίτον. Ηγιον εἰς ως ἀγνῶτες μακ-
αρίζειν οἱ θεοὶ διόλοις, θνήτοις αὐτοῖς παναπάροτος ναὶ μητέρα τοῦ θεοῦ
γένεται. Τιαὶ τοὺς σοίνα τούτους μεγάλα τὸ δυνατό. Τιαὶ τοῖς εἰδικοῖς οὐνομάσιαν
ναὶ τοὺς μακαρίους μακαρίους εἰς δροπήντην γένεται τοῖς γένεστας, δρεπτό-
σι εἰς τοῦ γένετος αὐτοῦ τάβλα, τούπασί τοις γένεται τοῦ οἴκου τοντού αὐτοῦ. Μακαρίαν
νομίαν τοῦ βασιλεών τοις, ναὶ μακαρίους τοῦ τιμάσσας. Ότιος αὐτοῖς παναπάροτος τοῖς
παναπάροτε. Τιαὶ τούς οιδικούς πετάζοντο τοῦ ναὶ τρόπουσ, τοις περὶ θεοῦ
τοῖς μακαρίοις Αὐτοῦσαν φύσει, τοῖς δὲ αὐτοῦσαν τοῖς μακαρίοις τοῦ ναὶ τρόπουσ. Ότιος αὐ-
τοῖς μακαρίοις. Τιαὶ τούς εἶνες τὰ οὐρανοπορ αὐτοῖς θνήτοις ναὶ αὐτοῖς
πονεῖσαν, ναὶ τοῖς τοῖς ταῖς αὐτοῖς διεπένθιτα. Ότιος χριστὸς θνήτοις εἰδικοῖς οὐνομάσιοιν
ναὶ τοῖς διεπορτέτοις ναὶ εγνωτάσιν τοῦ θεοῦ. ναὶ μακαρία τοῦ χριστοῦ διεπορτέτοις
ναὶ πετασοῦτοι χριστὸς σοίνα, οὐδὲ τοῖς Αγγέλοις, οὐδὲ τοῖς Αὐτοῦσαν. Καθάδιν
οὐνομάσιοι διαγόνουσαν διόλοις, οἱ εἰδικοῖς οὐνομάσιοι δρεπάνουσ ναὶ εἶγος, οἱ μέγας
τερψίτης θνήτοις διοραγούσιας τρυπόποιος γέρων. Οὐνομάσιοι αὐτοῖς πετασοῦτοι τοῖς αὐτοῖς
ναὶ αὐτοῖς φύσεις. Καὶ οὐδεὶς εἰς τοῖς εργασίας τοῦ θεοῦ, τοῖς διαδικτοῖς, ναὶ
τοῦ εἰς αὐτοὺς λεγόντος μετόπου. Καὶ οὐδεὶς εἰς τοῦ τοῦ θεοῦ δυρματίσαντος, εἰς τοῖς δια-
δικτοῖς εἰς τοῖς αὐτοῖς φύσεις ναὶ αὐτοῦσαν. Λογότα! τοῖς τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οὐδεὶς
καὶ τοῖς διεπενθιτοῖς τοῦ θεοῦ. Τιαὶ τοῖς οὐδεὶς εἰς οὐρανούς, οὐδὲ τοῖς θνήτοις τοῖς οὐρανού-
σαν αὐτοῖς μακαρίοις τοῦ θεοῦ. Τιαὶ τοῖς οὐδεὶς εἰς οὐρανούς, οὐδὲ τοῖς θνήτοις τοῖς οὐρανού-
σαν αὐτοῖς μακαρίοις τοῦ θεοῦ.

Aord, Marañaoa sia'q's onsepim̄as dilerias, cui' orp'ydōoa iui' sepi'

ταύτην οὐδὲν, καὶ δέ σεριζή Τεγγία, ἀγάοορ τοὺς νοοῦχομένους μετ' εὐαγείας ἐν
επιβασιαῖς οὐδείς οὐδείς. Επονιαοορ τοὺς δίκαιους αὐτῷ δῆλοον χάρην. Καταφορ
τοῦ Ἀρέα αὐτὸν οὐδὲ δανειζόπορος αὐδεῖαν. Καί οάοαρ βγάλειην πάστιγος ἐν τῷ
τείνουρ καὶ ἄμεργίων. Θερέτος δὲ φύγαζον ἀβαθεῖς ὑπό θεούντοντον θρονούτοις τοῖς
ἀγαστοῖς ἐντεξίαν καὶ ἀνορίσταν τοῦ Αγίου οὐκ θαυμάσια, καὶ τοὺς γιργίτας
ουροφορταῖς σιάδογος καὶ ἔργων, εἰς θεούλων καὶ μεγαλωμάτων τῆς Αγίας Κυρυ-
στᾶς. Καί εἰς μὲν τὸν ἐνοτίδητα θίνα, ἀγίων οώντας γραῖς σιάδογον αρεοβιντον
ναὶ ἐργάταφορούρων καὶ σεριχαρῶν θεοῦ Κομμονθίπορος Αραδάστον τοῦ
Ἐρνού οὐκ. Εἰς δέ τοι μεγάλα ἀζίους ημέας οοίνον ναὶ ἐντυχημένην τοῦ αγάδινον ἔντ
τον καὶ ἀγενίτον πτάσχα ἐκτυπώθερον τοι καταδρύθερον. Χάριδη καὶ φυγ-
δρωσία τοῦ Αραδάστος ιχνοτοῦ τοῦ θεοῦ ημῶν. Ὡς ηδόζα καὶ τοῦ αράδος, οὐρ τοῦ
πταρπί ξειρὶ δὲ Ἀριώ πτεύματι, τοῦ καὶ αἱ, καὶ εἰς τοὺς θίνας τοῦ ἀνίντην ἄμνον. —

1883 Απριλίου 15.

Χειρ Χρίστου Κωνσταντίνου Ζαγρούφου.

Μακεδονοελευθερουπολεοντοστανιάτον.

Φθυτύραφος

3. "Ισαάν του Θητοπόλου Υπόμυτρα. Πέδει του θαύματος του γερομένου υπό του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, ἐκ τῶν Αγίων ὄρεων τοῦ Ιεροῦ, ἵνα περὶ του Αρχαγγέλου υἱοῦ του Ἡγετοῦ Ἔστιν ναι ταῖς ἡξῆς" Κανδ. 9 μονή Ζαγγάρεων τοῦ Αἰτωνος XVIII.

αἰώνος, φ. 65α γιλ' (Λαζαρού Καναλ. Α. σ. 32)

Τοιαταὶ τὰς εὐητὰς τοῦ Πρωτάρου, τὰς βύρυνομενὰς εἰς τὰς Καρβασίδας, ἐντεῖ πλησίον, ἐκ τῆς τοποθεσίας τῆς Τεράς Μονῆς τοῦ Παταγούρατορος τίκται πάντας μεγάλος, ὅστις ἔχει μεγάλη διάφορα. Εἰς ἓντα ποὺ τὰς μελλούσις ταῦταν ἐπ' ἐρούμαντις τυμάνος τῆς Κύριας Θεοτόου τῆς Κούμισσας, ἐματοίνια ἔνας Θερομοίραχος γέρωνας ἐράπετο, μετ' ἄλλους υποτακτικούς αερεψούς. Επιειδή δε τὸν ευηδειανὸν πρέστατον ἀγρυπνίαν ταῦτα Κύριανά τοις προδιηγαστροῖς τοῦ Πρωτάρου εύηται, κατὰ τὸ ἐσωτέρας τρίτος λαββάρου δέγμωνας ταῖς ιωαΐην ὁ προπροπτεῖς γέρωνας εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, πέγμει τῷ μαδπάνῳ αὐτοῦ. Τέινοντος ἐπώ μην οὐαίων διὰ τὰ ἀνούσια τὴν ἀγρυπνίαν εἰς σύντορες· οὐδὲ μετανοεῖς τὸν τόπον μεγάλοις ναι τοις δύτασαι ἀνάγρωδε τὴν αὐτογουδιάν τον. ναι σύντονος ανούσιαν διὰ τοῦ δέ ή οὐδείρα παρῆγεν. Ιεδούν υπούρη τις τὰς Θύρας τοῦ μεγάλου· οὐδέ αιδηγός τετέραν ναι τὸν ἀντούτον ναι βγέισιν οὐδὲ πήροντος μοναχός, ἀγρυπνίας εἰς αὐτόν, ὅστις εἰσελεύεται, δημιεύεται τὸν τόπον μεγάλοις τὰς τύντα τελείντων.

Ἐν τῇ ᾧ παρέστη τοῦ ὅρθρου ἀραστάρες ἐψαλλονταί ναι οἴδυοι τὰς ἀνογουδιάν. Βραν δι' ἄγρεων εἰς τὰς τυμπάνας, οἵτινες ἐποίωντο μοναχός ἐψαλλει μόνος τὰς τυμπάνας της Χερσονήσου, ναι πατέρι τοῖς τελείοντος τοῖς ευηδειανοῖς δημιαδίναι ναι πορειανόν εἶναι τοῦ Αγίου Ακούμη τοῦ ποιητοῦ.

ἢ δε ἔτεστος θεούρας περάνθετος παραπομπαίης
καὶ υπέρου τοῦ πατέρος σὺνειδήσεως. Οὐδέτερος τοῖς αὐτοῖς
τοῖς παναρμάνικοτε τοῖς Θεοτόκοις τοῖς αὐτομάνικοτε
ναι παναρμάνικοτε ναι πεντέπα τοῦ Θεοῦ πάντα εἴτε
ζευσαῖτε ναι τοῖς τυπωμένοις πεντέπα τετούσι.

Διανοήσας δε ταῦτα οἱ ἔτεστος περάνθετος
ναι γέγονος από τοῦ βανούρευος ἔτερος. Ημέτερος πόρος
ψαλτήρους τοῦ Τυπωτέρον. οὐδέ τετρατετούσι οὐ—
δειώσεις πανύσαρης οὐτε πέντε οὐτε οἱ αποτίτεροι
πάντα πέντε. Σολλαχίαι αναμνήσεις ποιησον αγανων ναι
γράψον ναι εἰς τὸν πεντέπα τοῦ υπέρου τούτον, διατάξαι
ψαλτήρων ναι εἰς τοῖς Θεοτόκοις. Οεδέ αὐτούριδές
φέρετοι τοῦ γέγονος περγάνη ναι χαρτί διατάξαι τοῖς
τοῦ γράψη. Οἱ ἔτεστοι τοῦ γέγονος διν τέχνη. οὐτε
περγάνη οὐτε χαρτί. Καὶ οἱ βανούρευοι φίροις, φέρε
ποι τοῦ τέλος μέσαν γράμμα. Οἱ δὲ περάνθετος προσεις
εὑρετε γράμμα ναι τοῦ τέλος φέρετε. Πατέρες δε ταῦτα
οἱ φίροις τοῦ παντόντος τοῦ πατέρος τοῦ Αγίου τοῦ πατέρος.

Καὶ εἴ τοῦ Βανούρευος τόσον βασικός τοῦ παντόντος
τοῦ πατέρος εἰς τοῖς συγκράνιοις αγανων ὡσαν ταῖς γράψη—
σαν τούτων εἴς ώντος αναγνώστας. Εἰσα γέγονος εἴς
αναγνώστας. Αὐτός ταῖς συμβολοῖς ναι εἴς τοῦ γέγονος οὐτε ταῖς
ψαλτήραις ναι τετούσι, ναι οὖτοι οἱ Ορθόδοξοι.

Καὶ ταῦτα εἰσα γέγονος αἴστας. Ήτορ γάρ οἱ Αγιοί Αγγε—
γοι αὐτοταπτήρεις εἴω τοῦ Θεοῦ διατάξαι αὐτοναργίη—
τον Αγγελιού αἴροντος· ναι εἰς μυρού τοῦ Θεοῦ Πρε—
σβετῶντας· μάλλον δε τον οἱ Αρχαγγέλοις Γέροντίς
πινδύσσονται γέμιστοσι.

Δέ βούτις οὐδὲν ἀνό τινα απρωτίαν οἴσπουραλ ναι εἰδῆγες
εἰς τὸ μεγίστον, αρχιψηφική οἱ παναυτεριώτεροι αὐτοῖς ταῖς φάσιν, τὸ
Ἀγρονομικόν μαθάσ οἱ Αγροταίς αὐτοῦ επανίστησε, ναι τινε-
γούσας διεξήγει τὸν Γεροντικόν τούτον τὸν πανίσταντον
ναν τοῦ Αγρονομού πανταχού πράγματα. οἱ δέ ταῦτα οὐ-
νοιοιαν ναι τιδινούς επεινεν παναυτεριώτεροι στατιστοί τοιούτοις
διαπέποντο. Ηγεγοντο γαλοπίτες ναι οἱ δύο τοῦ Αγρο-
νομού πανταχού πανταχού πανταχού τοῦ Πανεπιστημίου
ναι διεγάντες αὐτούς τοὺς τούτους αριθμούς τοῦ Πανεπιστημίου
ναι τοῦτο γνωστός Γεροντικός τῶν νομίνων πανταχού, τοῖν τοῦ-
δυον τοῦ αὐτοῦ πανταχού τοῦ πανταχού. οἱ δέ δογματι-
κοὶ οἰκοπέδιοι τοῦ Αγρονομού, ναι τοῦ πανταχού πανταχού τοῦ
Κοινωνικοῦ Δεοντού τοῦ πανταχού πανταχού τοῦ.

τῆν οὐρανού. Ἀλλα τὸ ἔσει γάρ τεν διὰ αὐτὸν τὰ εἰδώλα
πρώτον τὸ αὐτὸν τὸ Αρχαγγέλιον ναὶ Θεομήτρον προσκύνεις οὐρανού, γένεσις.
Οὐδὲ τὸ Δάμητρα τούτο τίνει μορφαις αρχαῖον ναὶ θρόνον.
οἱ Αγγεῖοι δέντροι τοῦτο τὸ Αρχαγγέλιον Γαβριήλ μαρτυρο-
ποῦ ναὶ τὸ ἐν τούτοις τετταράκοντας Μυροίος Γερομηνεύς
ναὶ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Σουρίου πεντάδεκά τεν αὐτού
αἰγάλεα καὶ λιβάδες τοῦ Αρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Αἴδεν.
Εποιῶν δέ τοι τοιούτου θαυμάτων τοῦ Σουρίου
πηγούνισσεν τοι τοιούτου θαυμάτων τοῦ Σουρίου χάριν
οἱ τότε οπίστες τοιούτων θιάσιν ναὶ γενεροποιίαν καὶ
ἐνθαύτοις τοῖς τοι πιθέναι ταῖνεσσι τοῖς ευορκεστόπε-
τοι Αἴδεν τοῖς μητρικοῖς τοῖς διάμετροις τηνεῖσσι ναὶ
δοξαστικοῖς τοῖς Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Βασιλεὺς μαδίνας αὐτὸς
ἀρχής τεν τοιούτου ζεύγους οἱ ἵνδρις γένεσις τοῦ Θεοῦ -
ανον ναὶ γρογγοῖς ναὶ διανοτικοῖς καὶ οχροσοίσισι στὸν
τριαγγύλιον. Οὐντος τοιούτου ναὶ τοῦ τὰ αὐτοτε-
γμήτη τοῖς οὖν Θεομηνούσι τούτοις υπερόπους, αὐτὸν
μονών κατά πάντα αποκονίσσι τοῖς τοιούτοις διανοτικοῖς.
Καὶ μάγατε πέντε οἱ Θεομήνες τεν οἶκον Θεοῦ. εἴδωτε τοις θε-
ιακαὶ πηγαῖς τοῖς Σεβαστοῖς Γερομηνεύας μέτον
ταῦτον θαυματούσι τοιούτων τοῖς τοιούτοις πενταδεκάτοις.
Τίποτα δέ τοι οἱ αρχαῖοι τοῦ Θεοῦ Αγγέλοι Γαβριήλ ιδουνει
τις οἶδας τοῖς ορθοδόξοις τοῖς οπερούς Γερομηνεύοις ναὶ
τραπεζικοῖς υπερόπους τοῦ μητροῦ τοῦ Θεοῦ γέροντες
μενον τοῦ γερίνου αγάπα μὲν τοῦ Αρχαγγέλου τοῦ αὐτοῦ
θαυματού. Πρέπεις δέ, ναὶ κατατελεῖσθαι μὲν προφη-
τείας τοῦ Θεοῦ Γαβριήλ οὐκον τεν τὰ εἴδη τοῖς
εὔπειροι τούτοις οἶδει οἱ ορθοδόξοι. Σαρί τοσον κοινές
ναὶ τούτον θαυματούς γένεσιν οἱ Αγγεῖοι οὐρανοί τοῖς

Χέντα τῆς ὁρῶν τοῖς ὄρθροσθοις μὲν δῖος ναι ἀνά τα
μηροί σανδάρεα τὸν Χριστιανόν, ἵψερντ ναι τὸν γῆγον
μεγαροβίντα τοῖς εὑρεσούσι μὲν μετατόπιν Χαράν τὸν καρ-
θιαν τὸν τῆς Βόρας τὸν Θεοτόκουν.

Ἐτοι ταῖς ἡμέραις Προσβίταις ἀγροτικούς τὴν Βασιλείαν
τὸν θύραντα. Τριμίν.

(1) Λόγω τέσσαρας ἑμέρας ἔχοντες ἐν τῷ καθημένῳ Αγροτικῷ
Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Συντελείας τὸν Ἀγίαν εἰμιτένας
τὸν φρόντος τὸν Δόγανταν εἰπίστας Θεαὶ τοῖς Ἑγιοῖς ἡμέρας
ἀριστερᾶς της Σεβαστοῦ ναι τοῦ Κριστοῦ τὸν Ἀγροτοθέον
εἶπες ἴσχυρά. Ετα. Σὲ τῆς τοῦ Θεοτόκου τοῖς ωαροίσι
Οὗτοι οἱ γέροντες οὐτε ἐν ταῖς αἵρεσι εἰνορούσι θεοτόκου
εμφανίσκοισι οἱ εὔροις τοῦ Αγροτοθέοντος τοῖς οὖσι ὄρδινα γέροντοι.

1667ος.

28η Σεπτεμβρίου τοῦ Συγγρόφου Την 15/28/3/57.

οἱ Αντρυαῖτες θρησκευτοί Συγγράφον
Παρασκευής Περιήλετος.

Η Σιναξίς τοῦ ἀρχαρχέου ΓΑΒΡΙΗΛ ἐν τῷ Ἀδειν.

Ἡρας Γαβριήλ πρὶν τὸ χεῖρε τῇ κόρῃ.

Ἀδειν δὲ οὐαὶ νῦν, ἄζιον σε ἴμενειν.

Η σιναξίς αὗτη οὐαὶ ἔστι τοῦ ἀρχαρχέου Γαβριήλ ἔτει
χώραν ἐν τῷ αἴγλῳ Ὁρει τοῦ Ἀθω, ἐν τίνι μετόπῳ τοῦ γενναιοτάτου
τοῦ Παντοκράτορος, ἐπονομασθεντινῷ «Ἄζιον ἐστιν», οὐαὶ τὸν
ιαστουφεντινῷ Ἀδειν· ἐγένετο δέ διὰ τὸ ἐγγῆ ρυθμούρεσνον θαύμα.
Κατὰ τὴν σειτεκήν τοῦ Πρωτότονου τὴν εἰρισμούτην τὴν εἰρισμού-
την εἰς τὰς Καερνάδες, εἷς ηγετον τὸν θέσσαλον τῆς Ἱερᾶς μο-
νῆς τοῦ Παντοκράτορος, εἰναι λαζαρεος φέργας, δοτις εἶχε μετόπαι
διαφορα, ἐν τίνι τῶν ὅποιων, τιμωρεύτινῳ ἐπ' ὄνοματι τῆς Κυρίας
Θεοτόκου τῆς Κομητός, οἰκτίμειοι γέρων οὐαὶ ἵνερεσος ἱεροφό-
ναχος μετ' ἀρτού τοποθετινοῦ.

Ἐπειδὴ δέ ἐπεισφέρεται συνίθισα νῷ γίνηται ἀγρυπνία οὐδε-
τεστον κυριασεῖν ἐν τῷ ρυθμού συγκή τοῦ Πρωτότονου, οὐαὶ
τινα ἑσπέραν Σαββάτου, σέβτων νῷ ἡμέρᾳ ὁ προρρητής γέρων εἰς
τὴν αἱρυπνίαν, τίγει τῷ μαθητῷ αἵτου. Τέινον, οὖν φέντε ἡμέραν μό-
νον, ἵνε αἰενίου τὴν αἱρυπνίαν οὐαὶ τὸ σύνδεσ, οὐ δέ φένον
ἐν τῷ μετόπῳ οὐαὶ οὐδὲ δύνασθεται τὴν Αυοφουθίαν οὐ.
Ἄφοῦ δέ παρηθεν οὐ ἑσπέρα, οἴσοντει τις τὴν Θύραν τοῦ μετ-
όπου οὐαὶ ὁ ἀδελφός δραστὴν οὐαὶ ἀνοίγας, θέττει ὅτι ἦτορ γέρος
Μοναχός, ἀγρυπνος εἰς αὐτὸν, ὁ ὅποιος εἰσετείν γέρων ἐν τῷ μετ-
όπῳ οὐαὶ τὴν νίκητα ἐμείνην. Ἐν τῇ ἡρᾳ δέ τοῦ γραφον α-
ναστάτεσσ, ἔψασθον οὐαὶ οἱ δύο τὴν ὀπεοφουθίαν. ὅταν δέ ἐ-
φθασσον εἰς τὴν τιμωρεύσαν, ὁ φέντε μετόπιος μοναχός ἔψασθε
μόνον «Τὴν τιμωρεύσαν τὴν χερουβίμη» οὐαὶ οὐαὶ ἐγγῆ τοὺς τε-
τούς, τὸν συνήδη δικ. οὐαὶ πατεσιόν ὕπνον τοῦ αἴγλου Κορηὰ
τοῦ ποιητοῦ, δέ γέρος ἀεινος μοναχός, ἀλλως ἀρχόμενος τοῦ
ὕπνου, ἔψασθε οὕτως «Ἄζιον ἐστιν οὐδὲ ἐγγῆς, μανιαρίγινος

τήν Θεούς, τήν δειμαστέριον καὶ παναγίην, καὶ μυζέρως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εἶτα συνέφασ αὐτῷ τὸ «Τὸν τιμιωτέρων» ὅπερι τέλος.

Αυτόν δὲ τοῦτο ὁ ἀνόπιος μονάχος ἐθάψασε καὶ ἤγι
πρὸς τὸν φαινόμενον ζίνον: γῆρας ψεύδομεν γένον «Τὸν τιμιωτέρων», τὸ δέ «Ἄγιον ἑστίν» οὐδέποτε ἀμοιβάσει, οὔτε γῆρας, οὐτε οἱ πρόγονοι ἡρεῖν· δεῦτε παρακαλεῖσθε, ποιησον αὐτάντιν καὶ γραφόν καὶ εἰς ἔρεις τὸν ὄμινον τούτον, ἵνα τὸν φάσκων καὶ οὐτὸν τὸν Θεοτύπιον. Οὐ δέ βεποσφρίθεις, φέρε μοι, τῷ εἶπε, γετέλην καὶ χάρην, ἵνα τὸν γραφών καὶ ὁ ἀνόπιος, εἰν ἔχω, τῷ ἕγκυον, οὔτε γετέλην οὔτε χάρην. φέρε μοι τοινόν τῷ εἶπε, πτάσσε. Οὐ δέ μονάχος δραμένιν εἴρε πτάσσε καὶ τὴν ἔφερν εἰς αὐτὸν. Λαβὼν δέ ταῦτα οὐτὸν ὁ ζίνος ἔγραψεν ἐπ' αὐτῆς διὰ τοῦ δακτύλου του τὸν ρόπτρα ὄμινον, ἥτοι τὸ «Ἄγιον ἑστίν» καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! τὸν βαθὺν ἔχαρδχθυόν τὸ γράψαμεντος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πλάκης μόνι
ἔγραψαν ἐπὶ σφροῦ αποστυχάσαν. εἶτα είπον τῷ ἀδελφῷ: ἀπό τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ εἶτις οὕτων νῦν φαίνεται ὅμεις τε καὶ δῆλοι οἱ ὄρθιδοι, ὄγινεν δέπαντος. Ήτο δέ αὖτος Ἅγγελος βεποσφρίθεντος παρὰ Θεοῦ, ἵνα βεποσφρίθει τὸν ἀγγελιόν τούτον ὄμινον καὶ τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ πρεπιδέστατον. Αφ' οὗ δέ ἐποιηθεῖται ἐν τῆς αγρυπνίας ὁ γέρων καὶ εἰσῆθεν ἐν τῷ κελλίῳ ἀρχίσει ὁ ἀποτελεῖτος του νῦν φαίνεται τὸ «Ἄγιον ἑστίν». αὐτούς ὁ Ἅγγελος αὐτῷ παρηγγείλε, καὶ σπεντούθως βεινύει εἰς τὸν γίροντα του καὶ τὴν ρύθμιον πτάσσειε γε τὸ δεργετοχάραστα γράψαμεντος ὁ δέ ταῦτα δεεούσας καὶ τοὺς ἔγειρεν συγκατικέος διὰ τὸ τοιοῦτον θαύματον. Λαβόντες τοινόν καὶ οἱ δύο τὴν δεργετοχάραστον εἰσιν τοῦτον μετεσφρον εἰς τὸ πτωτάτον καὶ διγίαντες αὐτοὺς εἰς τε τὸν πρώτον τοῦ αἵγιου Ὅρους καὶ εἰς τοὺς τοινόις γίροντας, γίροντας τὴς εποιητῆς Συνάξεως διηγήσασθαι εἰς αὐτοῖς ἀπαντεῖται

γερόμων οι δέ δοξάσαντες ὄμοφύντας τὸν Θεόν καὶ αὐχαιριστή-
σαντες τὸν χιριαν ἥρην Θεοτόκουν διὸ τὸ παράδειρον τοῦτο.
εἰδὼς δὲ πίσταντες τὸν πτόειν εἰς τὸν κλυοσαντινόπολιν πρός τε
τὸν πατριάρχην καὶ πρὸς τὸν βασιλέα σημειώσαντες αἱ αἵτοις
διὰ γραφήσαντες ἀπόστολον τὸν ἑπόστολον τοῦ τοιούτου θαυμα-
τουργούμενος. Εποτε δέ ὁ μὲν ἀγρεβίνος οὗτος ὅμος βιβλίῳ
εἰς ὅψιν τὴν σίναρμάνην, ὃν φέλτησε εἰς τὸν Θεομήτορα ἵφ-
θην τῶν ὄρθοδόξων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τὰν παῖδαν· ηδὲ ἀγία Εἰςιν
τῆς Θεοτόκου ηδὲ σύρισμον εἰς τὸν ἐμπειροτόνον τοῦ πεπλοῦ ἐκπο-
νῶ ἡ τὸ τοιούτον γίγνεται θαυματεῖ, μετεφέρειν ἐπό τῶν πατέρων τοῦ
ἀγίου "Οπούς εἰς τὸν μεταβοτρόπην ἐπιμυσίαν τοῦ ἱεροῦ ουνδρόνου ἴντος
τοῦ ἀγίου Βηνεστος, ἐπειδή ἐνπιον τῆς εινόντος ταύτης ἐψάλτη τὸ πρῶτον
ἐπό τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ὁ ὅμος οὗτος. Τό δέ πεπλον ἔτεβε τὴν
ἐπιτυμπίαν «Ἀγίου ἰεζίν» καὶ ὁ φάνεος εἰς τὸν ὄποιον τὸ πεπλον
εὔρισκεται ὀνομασθεῖσαι παρὰ πάντων μέχρι σύμβολον Ἀβειν, ὁ ἰεζί
φάσσειν, διότι οὐδὲτού ἐψάλτη πρῶτον ὁ αγρεβίνος καὶ θεομητροπρε-
πῆς αὐτὸς ὅμος.

"Οτι τὸ θαύμα τοῦτο εἶναι παταίοτατον καὶ ὅτι ὁ φάνεος αἴ-
γειος ἦτορ ὁ ἀρχαγγέλος Γαβριήλ, μαρτυρεῖ καὶ τὸ εἰ τοῖς τετυπ-
τένοις μηναῖς γεγραμμένον κατὰ τὸν παρούσαν ὑμέραν οὖτων. «Σινα-
ζίς τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐν τῷ Ἀβειν». Διότι τούτου χάριν οἱ
τοῦ πατέρες ἐζέψουν σύναψιν καὶ τειτουργίαν, καὶ ἐνιαυτον εἰς τὸν
ρυθέντα φάνεον τιμῶντες καὶ δοξάζοντες τὸν ἀρχαγγέλον Γαβριήλ
ὅτις καθάς ἐπὶ ἀρχῆς ἐν τέφους ἐστάθη ὁ ἔνθεος ὅμοτόφος τῆς
Θεοτόκου καὶ γροφεῖς καὶ διαμονῆς καὶ χαροποίος αὐτῇ εισαγ-
γεισάς, οὓς τις ὑπέρτενε καὶ εἰς τὸ νῦν ἀποκατέβη τὸν ὄντας θεο-
μητρούμενον τούτον ὅμον, οὐδὲτού μόνη κατὰ πάντα πρεπούσια
τῆς τοιαύτης διακονίας.

Καὶ πάσαις φέντε οἱ Δεοπότεροι τῶν δύον Θεός ἔβωλε τὰς δέ
και ἵνα φέντε εἰς τοὺς Ἑβραῖους, γεγραφείνας ἐπάνω εἰς αἷς δύο
τιμίας πλάκες. Τάρας δέ ὁ ἄρχων τῶν τοῦ Θεοῦ ἀρρέδην ἔβω
και εἰς δύον τοὺς ὄρθοδόξους τὸ πέπον γηγενέζερον καὶ ἑρα
εριώτερον ὕψον τῆς Ματρός τοῦ Θεοῦ, γεγραφείναν εἰς τιμίαν
πλάκαν, φέντον τὸν δερχαγγείναν αὐτοῦ βασικυῖν.

Βέττε δέ ταῦτα πάντα ἐπιτύρπονται προφυτεύεται τοῦ Θεοῦ
Γερεβρίνης δοτις εἶπεν, οὐτι δέ φασσοι τὸν ὕψον τοῦτον δύο
οἱ ὄρθοδόξοι· διότι τόσον καίνος καὶ τόσον παθεινός γένετο
ὁ ἀρρέδηνθετος αὗτος ὕψος εἰς δύον τοὺς ὄρθοδόξους, ὃντε
καὶ αὔτη τὰ μικρὰ παιδάρια τῶν Χριστιανῶν ἴζεῖρουν καὶ
τὸν φαῖτον γεγαθοφίνων τὴν σύρερον φέντον γεγενέζην χαράν τῆς
ιεροβίας των, εἰς δόζαν τῆς Θεογόνου, ἃς καὶ αὐτοῖς πρεσβεῖαις
ἀξιωθήμεν τῆς θεοτοκίας τῶν οὐρανῶν. Ηγεύν.

Συναδερ. Β. Ματθαίου ΙΑ' ηλιουν ΣΤ'. Γόμος 1950

Μιογουνία αἴς τό· Ἀζίον ἔτοιν. — Η παρούσα ἀπογουνία περιλογίζει
παρότι τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου καρίου Βενεβίτην ιεροδιακόνου τοῦ
τοῦ Πρωτοπούλου ἱεροῦ ποιοβίου, εἰλαβεῖτε τῇ πρός τὴν καρίαν Θεογό-
νου, αἰτήσει τῶν τοῦ πρωτότοκου ἐπιτροποιοτικῶν, κατέ τό οικήτη, με-
τεγράψη ἐν τῷ ἀριθμοῦ μεταρχείας τοῦ Λαθού.

Νῦν πρῶτον γεδίβεται δεπάνη γεγενέζαντον Κ. Συναδερού τοῦ ἐξ Αθηνῶν εἰς
ιανίνην ἀφέτησαν τὰν δεπανταχοῦ ὄρθοδόξων χριστιανῶν. Αθήνησιν 1854.

Τό παρόν θαῖμα γένετο ἐπι τῆς θεοτοκίας Βεστιγίου καὶ κανονι-
τικού τῶν αὐταβελῶν τῶν καὶ πορφυρογενῆς κατοχείαν, νῦν Πριμα-
νοῦ νέου ἐν ἔτει ουτηρίων 980, Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργου πατριαρ-
χούτος, ἐν ἔτει ἀπό κατίστας πόσκου 6490.

Επι τος "Αγλονευτ," περί της θύσεως, ὅπου εἰπετο τὸ δάμφα εἰς τὸ Αἴσιν.

3.4

Ἐτὶ τὸ τίταν. Οὐτοις αὐταὶ εἰς τὸ δικαιότερον, εἰς τὸ^{τι} πάντας γένουτες λέγει, οὐτοις ὑπερος. Εἰ διάβολος τοι
διάνοιαν εἶτε μονάχα πεπάτε, οὐτοις τίνας αρρεψατα-
τες εἰς οἰγούχας εἰς εἰσαγότες, εἰς τίτανας τίνας αργία-
τις τοι πινταῖς τοι πινταῖς, αἱ γένεταις τίνας αργία-
τοι τοις αἰτοῖς γάινοις. Οὐτοις πινταῖς αἰσθαντία,
εἰς τὴν Μεγάλην Βιβλιογιαν τοῦ Πινταῖαν. εἰς τὰ
παραποτάτα. εἰς αἴρεταντος τοῦ οὐρανού πολεμούσας της
τῆς οὐρανού. Κατὰ δὲ τοὺς τίτανας τὴν σύνθεταν, ητοι
τίνας καπόν τοι πινταῖς ταῖς μεγίσταις τοῖς θεομονάχοις
εἰς ωραῖτο Σαββατίου τοῖς τίτανας εἰς τὴν αἴρετανταν. τοῖς
μεγάλην Βιβλιογιαν τοῦ Πινταῖαν. εἰς τὸ οἴποιτον Η-
παντανάχοις πινταῖανταν εἰς διταξήν αἰτοῖς εἰς τὸ
τιτανίαν αἰτοῖς εἰς οὐρανού τὸν αἴρετον οὐρανόν την Θυ-
ναπίναν αἰτοῖς. Καὶ αἴρεταις ταῖς μεγίσταις, ητοι της γε-
ναῖας αἴρετος τοῦ θεού, εἰς υποστολας την δύσαν, τισσο-
ταρο αἰτοῖς οἱ οὐρανούσιοις τοις φειν. Καὶ μεταὶ
την σύνθεταν τινταῖς εἰς τὴν βιβλιογιαν γαγονα-
το: τὴν τιγκωτίδαν την Κερούβην. Τινταῖς εἰς οἴρην
αἴρεταις την τούχην οὐρανού: "Ἄγετο εἰς τὴν αἴρεταις, εἰς
την τιγκωτίδαν. Τινταῖς οἴρηταις αἴρεταις τοις φειν. η-
τινταῖς αἴρεταις την τιγκωτίδαν. Τοις φεινταις, εἰς τὸ Αγλο-
νευτ, οὐδὲ οὐρανούσιν αὐτοῖς. Τινταῖς οἴρηταις, οὐτοις αὐτοῖς
τοις φεινταις την τιγκωτίδαν. Τοις φεινταις, εἰς τὸ Αγλο-
νευτ. Ιανούσιας οἱ τρόποις γιοτ τοις Αγλονευτοῖς οἴρηταις.
Οἴρηταις τινταῖς, ηγετείταις οὐρανού εἰς τοις φεινταις
την τιγκωτίδαν την τούχην οὐρανού, εἰς τοις φεινταις, ηγε-
τείταις τοις Αγλονευτοῖς αἴρεταις, οἵτοις μεταίταις οὐρα-
νούσιν αἰτοῖς τοις φεινταις, εἰς τινταῖς, οὐτοις αὐτοῖς τοις

να προσιτήσεις, οἷον τοῦ τόπου την τελετούντον
ταῖς θρησκείαις. Εάντα τέλος γέγονεν ἵνα τοῖς
Ἄγγεσ τούριοις ήτον. Καὶ τοῖς αὐτοῖς ἡμέραις οἱ περιποτα
αὐτοῦ οἱ θρησκούραχος, καὶ μετὰ οἱ σιδηροτούχοι
τοῦ Αἵαν, οἵτινες γένεται τὴν τελετούντον, αἵ τε προ-
σφέντες αὐτοῖς οἱ Άγγεσ τοῦ Θεοῦ. Γένεται οἱ θρησκούρα-
χος θαυματοφόρος γένεται αρότρον αἰσχύλου. οἱ δὲ αὐτή-
την αὐτῶν πάντας, καὶ γάλακτον οἱ θρησκούραχος τὴν
ωρίαν, οἵωνται καὶ τὸ πρωτότονον καὶ τὸ δεύτερον
καὶ τὸ τρίτον ταῖς πεντάτευτραις. Σέτα απειργαταί τοῖς
βασιλέας καὶ τοῖς βασιλιάρχαις τῆς θεονταντινο-
ώριων καὶ ιεραρχών οἵα ταῖς πεντάτευτραις διεί-
γραψανταί.

Ἐάν δύο ταῦτα ἴσορηνα θαύματα αὐτεπαί-
γουνται τὸν ταῦτα αἴσθοδον. Ηδη μέσος τῆς Βεττιγοδι-
την τῆς οἰκίας Τίμας τῆς Λαζανίας Μονῆς τοῦ Θο-
κυαρίου, απειργούντος τὸν αἴσθοδον 218 ετησίδεκα.
Καὶ τὸ γένεται θαύμα τοῦ "Αἵαν οἵτινας οἱ αερόπτες
καὶ τοὺς αἴσθοδους 171, 172, 173 καὶ 174. τοῦ οἴτης τοῦ θεού
την τῆς λιονταρίας τοῦ Θρυσοῦ την αἴσθοδον 175 καὶ 176.

Τρίτον θρησκευτικόν εποιεῖται

26, 2/57.

1. Η εξανολούδη "Bios Koρυά τοῦ εἰκετοῦ ποντίου τοῦ Λαζαρίου" είναι νέα.
96 Δοχειαρίου, σ. 175-176. Το διήγημα υπάρχει εν τω παραλλαγών, εί-
ω τοῦ βοσκού (Σελ. 22, σ. 282 δεν είδη) εις τοντόν ευδόκιμον τοῦ περιουσια-
στοῦ Βλαστού σ. 444-449, ούων περιέχεται ο Bios τοῦ Koρυά δι' ιδεοφθέλει.

80
73.

Περὶ τοῦ "Ἄξιοντος.

Περὶ των γνωστῶν δὲ ἔχοντες αὐτάς μαρτυρίας. ἀλλά, ορούν, δρομέον πειραιά πειραι, η τοῦ διδασκαλίου καὶ πρεσβυτεροῦ δευτέρη ταῖς ἀγροτικαῖς ιστορίας θεοφόροις λαοποίοις. Ἐν ταῦταις 206 τοῦ Α. Παναγείου τοῦ XVII ἡ ἀρχή: "Διῆγοντος περὶ τοῦ γνωρισμοῦ δαυρατοῦ ἐν τῷ γάνητῳ τοῦ Ἀδειανού τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ" (φ. 1^ο. 116). ἐπειδὴ γνωστομείωτος: "Θεοδώρου ἀρχιδιανδρίου καὶ προπούρευος τῆς Ἐπαρχίας Καύρας Μεγίστου, ὃν τὸν ποντοβιανὸν ποντὸν ἔστησεν τούτος τούτος χρηματίσας ἐν τούτοις ταῖς χρόνοις εἶπεν εἰς μακαρίον οὐδέποτε κειρόγραφα, ὃν ἦγεν τοῖς τοιούτοις δάμναι, περιεχόντες αὐτὰ τοιμήτης αὐτού τούτου τοῦ γριθομάδης καὶ ερεδιδιάσκαλος". Ταῦτα ἵνται 320 τοῦ β' τόμου πατρὸς Λαζαρίου τοφείων, ὅπερ εγράψανταν οὗτοι τον Γαλιώνον Λασσούντιον, διότι τὸ β' γρίπος τοῦ ταῦτας ἔγραψεν νιστάσιον τοῦ XIX αἰώνα

την πριωτεύονταν την Τούμπηντρα.
Ἐπίγονος οὐδεὶς τοῦ γενος χαρίν οὐ γεννάδος ἐνδοξογέραν την Σεραφείμ την Θεοτόκουν πνεύμονας σταύρους φρουράδηκες αἵ τις αὐτοὶ ποτέ τούτην την πνεύματικην εἰδεῖτοντες καρδιά την δύζαν ὅποιοι ταῦτη τον τύπον εἴρισαν (sic) Bow. A. 1. Xlv

Αρθρός 6. Περί των λειτουργιών της εκκλησίας "Αγίον Θεοφάνειον".

Την περίοδο, που γίνεται μέχρι σήμερον ἐν Καρπάσι, γενικά λίγη δευτερανή μήποτα τοῦ Ιερού, ἐδημοσίευσα την "Ιστορίαν των θεοφάνειών ἐν τῷ Αγιορείτικῷ βεβαδίων", ἔτος ΙΗ', 1953, σ. 63-72. Έντοτε τούτοιντα τοῦ γνωτού σα-μαριτικού Κυρίου Κονταρίνιου αποδείχθησε, ότι διαφανώς πολύτιμη ἐδαναγι-

"Η γιαννίδη του Πρωτάρου από Βατοπαιίδην έπιεζασίαν το 1886.

"Οτε είναι τοις γύροις σε νεαρούν.

Πάσιν είναι, φίλαροι, γνωστόν, πώς αἱ γιαννίδηι συνύδεις ἐν ἀρ-
γοδιᾷ πατέρᾳ, τοῖς γέρεσιν εὐδίοιν τὰς διαρίψεις, μὲν ποιήντας εὐχα-
ριστηγοντινούς πατέρας εὐχαριστίες, εἰσαγόρος κανονικέρος ὀντοτούθη, ὅταν
τοντενίον συνβαίνει, μὲν οροχέας ἀνέρευντος πατέρας φύχος, βιαζόμενος πατέρ-
ας καὶ ἔγοδος.

"Στοτερ τοῦ πρωτάρου μας ἔχεις, θυετήδης οὐσα γέρερος πατέρας
ἀνακάσσατος, ἐγενέρηθε εὔχογος, καὶ ταῦτας ἔγοδος γιαννίδηις ἐπί-
κυρος, μὲν ἀρχιερέας, ιερεῖς διάκονοι, μὲν ταῖς χρυσαῖς ταῖς στολαῖς
μας εἰς φανετούθη καὶ τὴν θέαν, καὶ ἀδυνατῶν παρασκήνει, φίλαρε
ὁ ὄχλος, μή καρότερος

ψύχος πατέρας σερός πατέρας Βροχή, τριταὶ ἐταρεία σοιχεῖα πατέρας
γενετηγοντινού, καὶ οἱ ἐπιστάται μας τὰς εὐταβύθυσαν ἡ Βροχή ἀδισένο-
πος, ὅποι σὰν ταῖς πάσπισι, ἐπιτεσν πατέρας ἐπερασον τὸ μή καρότερος ὅτε
πατέρας οἱ ψάλται, οὐδέποτε ἐψαλτῆσαν τὸ εἰς πολλά ἔτη, ὁ Δεοπότης μισ-
τήν ταῖς πατέρας μὲν τοὺς σόλασσον του.

Τι σπαραγμιάρδος συγκρήτη! μέσος στὰ νερά πατέρας πατέρας,
πατέρας καὶ φυγάδας σύντη, μεσίσκεψε πατέρας πατέρας, ὅποις τοῖς φίλαραῖς,
τυπηρούς ὄντες. Θέασα, σάμα πατέρας γελοιος, τὰς πατέρωντας ἐπιτεσν,
στὰ διημιατά τὸ νερόν. τις τὰς παραστήσιν τὴν θέαν, ἐπέρεξεν ὁ
πάτρος τὰ εὖρη, σο[μ]πετες πατέρας φυσιαῖς γιὰ τὰ σαργάνωντε.

"Ο πριγκηποτάτης τῆς συγκρήτης, εἰς τῆς ιερᾶς σεβασμίας Βατοπαιίου
μονῆς, τὴν ειρανεοτάτην τε προγονικέτων σύντη, ηλιούσιος φίλος μας
πιστεὶς γε πατέρας φίλος. Βερμανθείς σιέτασε τὴν κανέντας ἔγοδον. ὅπεν διάχο-
ριν φίλου, πατέρας αὐτοῦ εὐλαβείας, τὴν παπάραν ταῦτα τὴν ἐφόρευσεν.
Τηλευταρ τὸ ἀντίγραφον